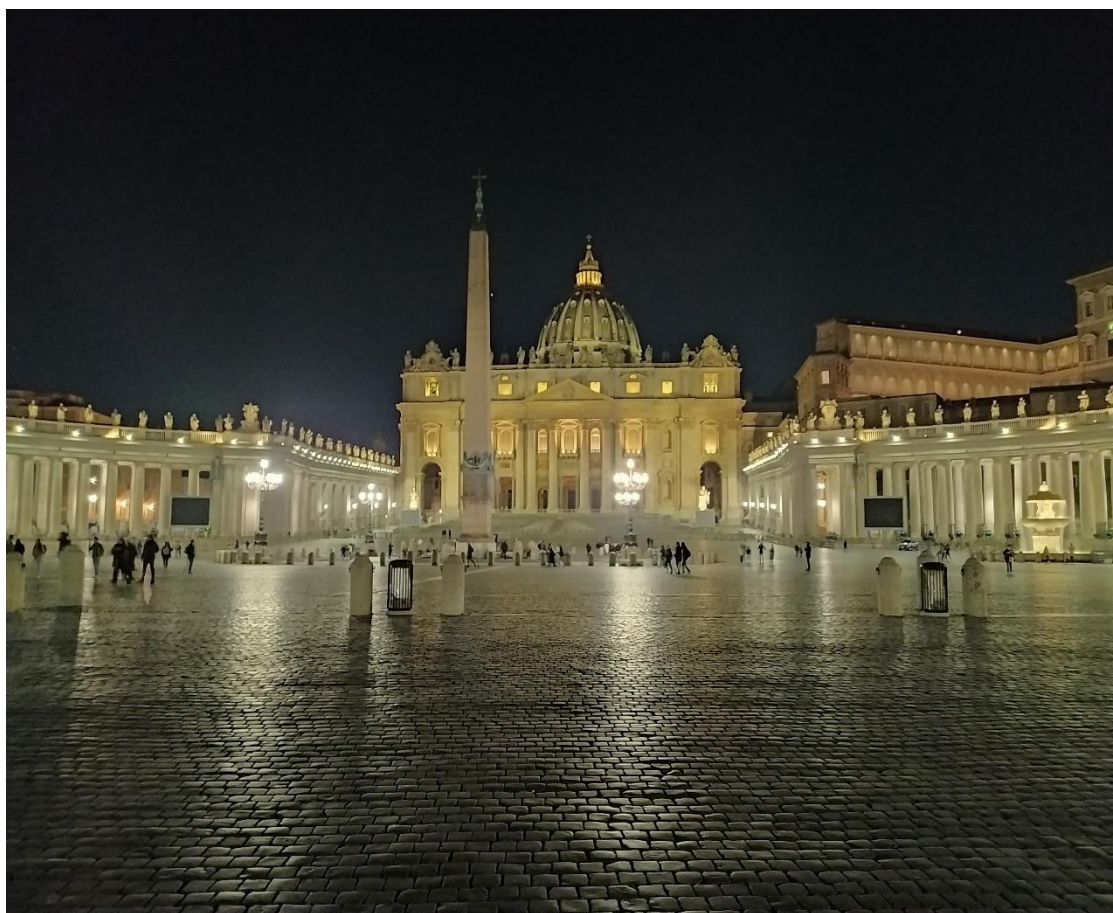


## Cesty Příběhů našich sousedů vedou až do Vatikánu

Samotný plán, že se vydáme do Vatikánu, vznikl vlastně docela náhodně a byla to pouze taková nadhozená myšlenka, která se prohloubila vyprávěním našeho pamětníka, pana Františka Radkovského. Postupem času náš plán dostával obrysy a my jsme si uvědomili, že je to výborný nápad, jak se spirituálně připravit na závěrečnou prezentaci a dovršit tak celý tento křesťansky laděný projekt. Naše cesta za duchovním poznáním mohla začít.

Byli jsme ubytováni na poutním místě Velehrad, které v minulém století fungovalo jako azyl a podpora pro české křesťany, kteří se museli potýkat s komunistickým režimem. Samotné místo je nadále určeno pro české poutníky, kteří hledají v Římě ubytování. Setkali jsme se zde s nesmírně laskavým přístupem sester a byli jsme ubytováni necelých 15 minut od Vatikánu. Pokud by měl poutník zájem, může se zúčastnit taktéž mše, která se na Velehradě pořádá brzy ráno.

První den jsme si užili večerní procházku Vatikánem. Mohutná Bazilika sv. Petra byla velkolepě nasvícena pod rouškou tmy a každá jednotlivá socha vystupovala z této tmy a vítala nové poutníky na svaté půdě Vatikánu. Cítili jsme, jak nás okolní sloupy objímají a ochraňují před hrůzami světa.



Další den nás čekala prohlídka Baziliky sv. Petra, výstup na její kupoli a poté i příjemné překvapení. Svatopetrská bazilika na člověka působí monumentálním dojmem, ale interiér je naprosto dech beroucí. Lidem se otevře enormní prostor, doplněný o nespočet soch, obrazů a relikviářů. Nám se povedlo navštívit baziliku během mše, což dodávalo celé prohlídce až nadpozemský dojem. Výstup na kupoli byl sice náročnější, ale rozhodně stál za to. Díky tomu

se nám otevřel výhled na celý Řím a Vatikánské zahrady, které jsme před tím neviděli. Po sestupu z kupole na nás čekalo něco neuvěřitelného. Celé Vatikánské náměstí bylo zaplněno lidmi a zazněl mohutný potlesk. V jednom z oken se objevil samotný Svatý otec František a začal k lidem hovořit. Ačkoli jsme mu vše nerozuměli, tak nás celá situace nesmírně dojala a byl to pro nás obrovský duchovní prožitek. Papež František se společně se všemi na náměstí pomodlil a popřál nám vše dobré. Ještě dlouho poté jsme vstřebávali dojmy z tohoto setkání, které nám začalo připadat jako boží záměr.



Poslední den jsme navštívili Vatikánská muzea, kde jsme si prohlédli krásná díla a žasli jsme nad tím, jak je byl člověk vůbec schopen vytvořit. Celkový dojem nám trochu kazil nápor lidí. I přes to jsme si cestu velice užili a zanechala v nás duchovní náboj, který v nás zůstane už navždycky. Je důležité věci zažít, protože vzpomínky nám nikdo nikdy nevezme.